

יבמות עג

עניין: שיטת רשב"י בעניין ביכורים – מיוחד ל"ג בעומר

שם משמואל כי תבא תרע"ב

בנפשו תשוקה לקדושה, ואח"כ יתן את כל הון ביתו, היינו חכמתו ובינתו ודעתו, באהבה, ואז רק אז אפשר להשיג הארה אלקית חכמה בינה ודעת דקדושה, אבל כל עוד שאין בו תשוקה אלקית אי אפשר להגיע לחכמה בינה ודעת דקדושה. וע"כ ביכורים צריך שיקדימו לתרומה לרמוז כנ"ל, שאם אין בו תשוקה אלקית אין בו כלום. וזהו שנרגש משרע"ה על הפסקת ביכורים יותר מהפסקת תרומות ומעשרות שבטלו משגלינו מארצנו, כי זהו היתד שהכל תלוי בה, כי אפשר לאדם לקיים ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה כנ"ל, אבל בלי תשוקה לקדושה אין בידו כלום:

להגיע לזה רק על דרך הנ"ל. וכן ביכורים משבעת המינים, שהם נגד ז' המדות ושורש שרשם הוא חלקי התשוקה שבאדם שממנה תוצאות כל ז' המדות ואם חסר לאדם תשוקה כבהמה הוא נחשב, אך צריכין למסור כל התשוקות החיצוניות להש"י ובאין לעומתן בקדושה. ולזה רמזה מצות ביכורים אדם רואה תאנה שביכרה וכו' שנפשו מתאוה לה, ולא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא כל תשוקות האדם שהן שורש כל ז' המדות הוא מוסר להש"י בזה יבוא לתשוקה אמתית, להיות משתוקק רק להש"י עד כלות הנפש. ולזה רומז עוד מה שביכורים טעונין ז' דברים, הבאת מקום, וכלי, וקריאה, וקרבן, ושיר, ותנופה, ולינה, כברמב"ם (סוף פ"ג מהלכות ביכורים):

ולפי האמור יש לפרש מה שאסור להקדים תרומה לביכורים, כי בעוד שתשוקת האדם מונחת בתאוות גופניות לגמרי בלתי אפשר שיבטל חכמתו ובינתו להש"י, אלא שתחילה יש לאדם להשתדל מאוד לקבוע